Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda". 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 67. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го КВІТНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 9, 1982 No. 67. VOL. LXXXIX.

„Над усім воздвигся Христос"

„РАДІЙМО ЗІ САМИМИ АНГЕЛАМИ"

(ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ В ЗСА).

„Кожного разу, як їсте хліб цей, і п'єте цю чашу, звіщаєте Господню смерть, аж доки Він не прийде" (Кор. 12,26)

Дорогі в Христі Брати і Сестри !

У світлий день Христового Воскресення, який наповнює серце кожного члена Церкви невисказаною радістю тріюмфу Христа — Його великої перемоги над неправдою і злобою, над силами диявола, а навіть над смертю, — ми, ваші Пастирі тут в ЗСА, ділимося з вами тією небесною радістю і вітаємо вас усіх нашим невмирущим і радісним великоднім привітом: „Христос Воскрес!"

Воскресення Ісуса Христа у великій славі й величі — після Його нечуваних страждань, фізичних і моральних, та після його жахливої смерти на хресті — це найсвітліший день у житті Божого Сина під час Його перебування на землі у людській природі, подія найрадісніша й найсильніша запорука нашого майбутнього воскресіння до нового, вічного щасливого життя. Бо світле Христове Воскресення — це велично-радісна подія, що нею „небеса достойно веселяться і земля радується, а ввесь світ — видимий і невидимий — празнує, бо воскрес Христос — радощі вічні". (Канон Воскресної Утрені, пісня 1).

Св. Павло ставить нас у зв'язок з дійсністю смерти і Воскресення Христа, вказуючи нам, що кожного разу, як споживаємо хліб життя й п'ємо чашу Його крови, звіщаємо Його смерть, аж доки Він не прийде у своїй величі і славі. Власне в Пресвятій Евхаристії, в тайні Тіла і Крови Господньої, знаходиться притаманність нашого Християнства, суть нашої Віри.

Хрест Ісуса Христа і славне Його триденне Воскресення — це зародок і джерело існування самої Церкви, це таємниця Її життєдайної сили, це тайна мети Церкви в Її остаточному самоздійсненні для людського роду. Живуче Слово і Святі Тайни в Церкві постійно відкривають вірним їхнє походження від Бога, їхнє таємне життя й ціль. Бож Слово, це слово про хрест, яким Церква твориться, відновляється й очищається. „Бо слово про хрест, глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа!" (1 Кор.1, 18). Евхаристія звіщає Господню смерть аж доки Він не прийде. Сама Евхаристія ставить чітко перед самим Богом і людьми цілу драму життя, смерти, Воскресення й другого пришестя Божого Сина, Ісуса Христа. Евхаристією Бог кормить свій люд, для якого ламається Христове Тіло й проливається Христова Кров. Евхаристія пригадує спасительні події Благовістя й здійснює їх у теперішній хвилині. Вона й випереджує остаточне завершення всесвіту. І так, „Божий слуга Н.Н. причащається Чесного, Пресвятого, Пречистого Тіла і Крови Господа Бога і Спаса Нашого Ісуса Христа, на відпущення гріхів і вічне життя". (Слова священика, коли причащає вірних під час Божественної Літургії).

У цьому Великодньому - Пасхальному часі, з'єднані зі Самим Ісусом Христом і з'єднані одні з одними, радіймо зі самими ангелами на небі.

Ми ваші Пастирі, бажаємо вам усім великодньої радости й молимо Бога, щоб через Евхаристію ми могли присвоїти собі надхненні слова Апостола Народів, коли написав: „Я розп'ятий з Христом. Живу вже не я, а живе Христос у мені. А що живу тепер у тілі, то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене" (Галатів 2,2).

Христос Воскрес ! Воістину Воскрес !

† Стефан
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський

† Василь
Єпископ Стемфордський

† Іннокентій, ЧСВВ
Єпископ Чикаґський

† Роберт
Єпископ-Помічник
Філядельфійського Митрополита

Роман Купчинський

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Умер Христос поганьблений, побитий,
І в гріб Його поклали на скалі.
Затьмився день і жах несамовитий
Струснув старі підвалини землі.

Здавалося, що правда вже не встане,
Ї не осяє темряви світів,
Що не Петро, а Юда загетьманить
Із зграєю обманців і катів.

Та в третій день, в бліду годину ранню
Хитнулася від грохоту гора.
Воскрес Христос із гробу по писанню
І шлях пробив до правди і добра.

І відтоді ніякий камінь долі
Вже не страшний для націй і людей.
В твердій борні чекають босі й голі
На сповнення леліяних ідей.

Бо кожному стоїть перед очима
Воскресний день розп'ятого Христа,
Коли скала двигнулась недвижима
І з гробу встала істина свята.

„НАША ПЕРЕМОГА ЗАПЕВНЕНА..."

(СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

Всечесним і Преподобним Отцям Духовним,
Преподобним Ченцям і Черницям та всім Боголюбивим Вірним
Мир у Господі і наше Архиєрейське благословення!

Христос Воскрес!

„Усуньте стару закваску, щоб ви були новим тістом, так, як ви і є прісні, бо Пасха наша, Христос, принесений у жертву. Отож святкуймо не у старій заквасці ані у заквасці злоби і лукавства, а в опрісноках чистоти і правди!" (І Кор. 5, 7-8)

„У Ньому було життя, і життя було світло людей" (Ів. 1,4).

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Невимовною передбачливістю та премудрістю Своєю привів нас Всевишній у ці радісні дні Світлого Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа. У цей празник надії й перемоги, Ми, ваші Владики, звертаємося до вас з радісним привітом: Христос Воскрес!

Христос приніс Себе у жертву для нас і ради нашого спасіння. Необхідно й нам принести Христові жертву подяки у цей величний день тріюмфу віри.

Досвід релігійних переживань людини вказує на потребу приносити жертву Богові. Жертвоприношення є даром людини Богові, з метою встановлення близьких взаємин між ними. У жертвах Старого Закону близькі взаємини між Богом і людиною здійснювались через приймання поживи принесеної у жертву Богові. Складаючи свої дари на Божий жертовник, людина зрікалася права власности, а споживаючи їх, єдналася з Богом.

Приймаючи дари людини, Бог освячує їх Своїм Божеством і віддає їх назад. Така Свята Трапеза була природним наслідком жертвоприношення, бо в ній здійснювалася мета поєднання з Богом. Новозавітні письменники підкреслюють поєднання з Богом, порівняючи жертву Христа до Пасхального Ягняти „Бо Пасха наша, Христос, принесений у жертву" (1 Кор. 5). „Знайте що не тлінним золотом чи сріблом Ви були вибавлені від Вашого суєтного життя, яке ви прийняли від батьків Ваших, а дорогоцінною кров'ю Христа, непорочного і чистого ягняти, передбаченого перед заснуванням світу і об'явленого, ради вас, останніми часами. Ви через нього віруєте в Бога, який воскресив Його з мертвих, щоб ваша віра і надія була на Бога" (1 Петро 1, 18-21). Пасхальна жертва Старого Завіту включала жертовний мир (гл. Вих. 12, 8), з допомогою якого досягано поєднання з Богом. Це був прообраз Христової жертви. Христове тіло було віддане за людей. У сповненні жертвоприносної дії, люди приймають його і споживають його, — що єднає їх з Богом. (див. Лк 22, 14-20). Ця євхаристійна трапеза на землі віддзеркалює земне очікування місіянської трапези, що відбудеться з кінцем віку. Месіянська трапеза буде початком вічного царства Христового і продовженням євхаристійної трапези. Сам Христос візьме участь у цій освяченій трапезі зі Своїми учнями (Див. Мт 26,29).

Початок цієї врочистости і єднання з Богом, що йде в парі з нею, є у Христовому Воскресінні. Прославлений Христос увійшов тоді у Царство Свого Отця. Він тоді засів до месіянської трапези. Для Христа це не було споживання ритуальної трапези з Отцем, а безпосередньою участю у Божеському житті, у совершеннішому ступені. Поєднання Його послідовників з Христом означає, що вони почали вже бути співучасниками месіянської трапези в Ньому. Пізніше, з'єднані з Христом у славі, і поділяючи з Ним Божеське життя, осягнуть повне поєднання з Богом, коли насправді приєднаються до Нього, споживаючи їжу з великої месіянської трапези.

Повноту наших релігійних переживань можна схарактеризувати як найбільшу пасхальну містерію, в якій „Пасха наша, Христос, є принесений у жертву для нас" (1 Кор 5,7). Щорічне святкування празника празників живо змальовує і пов'язує нас із життєдатною смертю і Воскресенням Господа нашого Ісуса Христа, разом зі споминoм про Його смерть і Воскресення, що його Він нам залишив ніч раніше, коли Він видав Себе за життя світу (Бож. Літургія). У кожночасному святкуванні празника празників ми не можемо відокремити слави Воскресення від Страстей Христа, ані від Євхаристійної Трапези, до якої нас покликано. „Бо кожного разу, як їсте хліб цей і п'єте цю чашу, звіщаєте смерть Господню, аж доки Він не прийде!" (1 Кор. 11,26).

Велику радість християн під час празника Христового Воскресення можна пояснити тільки тим, що ми зосереджуємо усе своє життя довкола Христа, Який живе серед нас, який є завжди присутній з нами у містерії віри, у Пресвятій Євхаристії. Наша Великодня Віра є Євхаристійною Вірою, якою ми проголошуємо Господню смерть та всі спасенні види Його смерти і величного Воскресення. Справжній християнин живе у цій Євхаристійній Вірі кожним своїм подихом, постійно звертаючи свій зір у сторону Христа, „засновника і завершителя нашої віри" (Євр. 12,2). Христос живе і діє у справжньому християнинові, виявляючи себе як внутрішнє світло, в якому він бачить і сприймає всі діла. „Світло від світла", що ми врочисто визнаємо у Символі Віри, духовно перемінює всю нашу істоту і перетворює нас у „синів світла" (Ів. 12,36). „Бо Бог, який сказав: Нехай із темряви світло засяє", — Він освітлив серця наші, щоб у них сяяло знання Божої слави, що на обличчі Ісуса Христа" (2 Кор 4,6). Ми не можемо приходити до Бога, Який „живе у світлі неприступнім" (1 Ти 6,16), а тільки через світло Ісуса, тільки через Його спасительну смерть і Воскресення. Бо „коли ходимо у світлі, як Він сам — у світлі, ми маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, нас очищує від усякого гріха" (1 Ів. 1,7).

Пасхальна містерія запрошує нас прийти до Христа. Церква закликає, а то й домагається, щоб її члени приймали Євхаристійного Христа у Святому Причастю під час пасхального часу. Церква просить нас, щоб ми ішли у світлі Христа. Вона закликає нас „очистити наші почуття і побачимо Христа, неприступним світлом воскресення сяючого" (Воскресна Утреня, пісня 1). Церква свята закликає нас співати радісну пісню після того, як ми прийняли Євхаристійного Господа, під час кожної Божественної Літургії і молитися: „Ми виділи Світло істинне, ми прийняли Духа Небесного..."

Однак всі не послухаються до цього непомильного голосу Церкви, деякі „полюбили темряву, а не світло і не приходять до світла" (Ів. 3,19). Деякі розгублюються слухаючи теоретичних чи прагматичних теорій атеїзму і тому вони не бачать „світла світу" — Ісуса (Ів. 9,5). Інші перейняті світським і матеріялістичним духом, що скеровує центр релігії від Христа, створюють для себе безрелігійну віру, в якій немає Христа, а є тільки поверховна й вигідна філософія життя. Вони не живуть у світлі Воскресення й тому втрачають нагоду познайомитись з навчанням Ісуса Христа. Уся Євангелія навчає нас, що ми повинні жити з Христом, який „воскрес із гробу... дарувавши нам вічне життя і велику милість" (Воскресна Утреня). У нас, як у зерні, є зародок вічного життя, а через постійне перебування у Ньому і з Ним, ми набуваємо можливість одержати вічне життя. Це можливе, коли будемо постійно давати нашим голодним душам Хліб Життя, Пресвяту Євхаристію, Таїнство Його присутности. „Хто тіло їсть і кров Мою п'є, той живе життям вічним, і Я воскрешу його останнього дня... і так і той хто споживає Мене, житиме Мною" (Ів. 6,54 і 57б). „У Ньому було життя і життя було світло людей" (Ів 1,4). Кожного дня Церква під час Вечірні співає: „Світло тихе, святої слави Безсмертного Отця..." Сьогодні, у тріюмфальний день Христового Воскресення, уся Церква з гордістю проголошує: „Нині все наповнилося світлом; і небо, і земля, і глибини підземні. Нехай же празнує вся твар востання Христове, в якому утверджується" (Воскресна Утреня, пісня 3).

Святкуючи світлий празник Воскресення, необхідним є зрозуміти, що мусимо постійно оновляти себе духово. В цьому помагає нам Пресвята Євхаристія. Без Найсвятішого Таїнства присутности Христа, ми будемо „спотикатися, бо немає світла" у нас (Ів 11,10). Однак, коли Христос постійно гостює у нас,, маємо моральне запевнення поступу у чеснотах християнського життя. Святий Дух постійно зміцнює нас, запалює і провадить наші душі в усвідомленні Бога. Щобільше, Пресвята Євхаристія є знаменем єдности між правовірними. Чи ж можемо

(Продовження на ст. 6)

„БУДЬТЕ ВІДВАЖНІ — Я СВІТ ПЕРЕМІГ !"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО — БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА).

„Я знаю, що мій Викупитель живий" (Йов 19:25).

Дорогі Брати і Сестри !

Великдень — Світле Христове Воскресіння — це чудо життя, бо з воскресінням приходить відродження нашого духа, нашої тілесної істоти в нову, духовну людину. Воскресіння — це доказ правдивости і життєздатности християнства. „Я живу — і ви жити будете. Я воскресіння й життя", — говорить воскреслий Спаситель.

Воскресіння Христа — це центральна основа християнської віри і непохитний фундамент нашої надії. Воскресіння є тріюмфальною перемогою Добра над злом і воно є передумовою воскресіння нашого тіла та вічного перебування з Господом. Воно перевищує і небо і землю і наше розуміння...

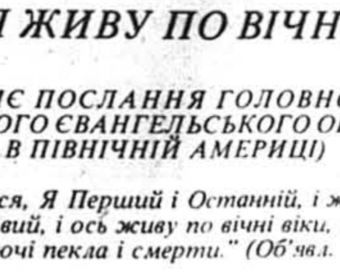
Великий апостол народів, апостол Павло, поривається душею, „щоб пізнати Христа і силу Його воскресіння" (Фил. 3:10). Бо в світі цьому, який засліплений сатаною, знівечений гріхом, виснажений боротьбою людини з людиною, — у світі зударів армій, руїн, катаклізмів, упадку духа і потоптання безбожниками всіх підвалин і принципів гуманности та прав людини, є ще тільки єдиний великий факт, який дає потіху та надію для людства — це воскресіння Ісуса Христа із мертвих.

Найбільшим питанням, найбільшою проблемою для сучасної людини у цих бурхливих днях — це мовчанка Бога. Чому Бог не заговорить? Чому Він не дасть про Себе знати? — Нехай Він заговорить так, щоб Його ми почули, зрозуміли, відчули та переконалися, що Він дійсно є і що Він має силу !

Воскресіння Ісуса Христа і є проголошенням цього великого в історії факту, що Бог заговорив був до людства, до всього світу і Він знову заговорить ! Так певно, як Христос воскрес, так певно, що Він знову прийде (Ів. 14:3). Воскресіння Ісуса Христа проголошує кінець царства сатани, царства безбожжя та благовістить радісну надію для поневоленого світу і нашої України. Після темряви безбожжя, яке ширяє над нашим краєм і нашими народами, після туману атеїзму, завітає й до нас новий ранок, тисячолітній ранок волі, спокою, добробуту та Царства Христа.

У нашому особистому житті воскресіння Христа коронує нас перемогою над спокусами, упадком, гріхом і над силою смерти. Із Святого Писання ми знаємо дев'ять фактів, коли мертві воскресли, але вони знову повмирали, бо їхнє було тільки тимчасове повернення до життя.

(Продовження на ст. 2)

„І ОСЬ Я ЖИВУ ПО ВІЧНІ ВІКИ!"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ)

„Не бійся, Я Перший і Останній, і живий; і був Я мертвий, і ось живу по вічні віки, амінь. Я маю ключі пекла і смерти." (Об'явл. 1,17—18)

Улюблені Брати й Сестри в Україні і в розсіянні сущі: Христос Воскрес!

На вежі однієї церкви в Штрасбурґу є камінний стіл, а на чотирьох його рогах вирізьблені такі слова: „Ісус живе, Ісус переможе, Ісус володіє, Ісус тріюмфує!"

Ісус живе! Чи це не є доказом того, що ми стоїмо на певному ґрунті? Ми часто пробуємо пояснювати собі Воскресіння Христове в природний спосіб, але воно є чудом Божим. Д-р Мартин Лютер уважав, що це, що Христос живе, треба писати такими великими буквами, щоб вони стояли у всій своїй величині між небом і землею. Чуда не є для того, щоб їх пояснювати, але для того, щоб їх подивляти. Перед шістдесятьми роками можна було ще думати, що є „непорушні природні закони", але сьогодні, коли ми знаємо про теорію квантів і про досліди над атомами, то все це опинилося в непевному стані. Ми маємо тільки одне завдання: бути свідками Його воскресіння нашим словом і життям.

Ісус переможе! В дійсності є тільки один доказ воскресіння, про який говорить апостол Павло: „Христос живе в мені!" (Гал. 2,20) кожен, хто знав щось розповісти про Великдень, свідчив про це життя Ісуса в ньому. Ніхто з людей не бажав іти за Христом, але Христос виявився для кожного з них засильним і переможним. Вони не змогли встоятися перед силою Його величі та арґументів. Звичайно люди Великодня є переможними людьми. Вони є і лишаються недосконалими і немічними, але вони рятуються, як потопаючий, за хресну балку і так переходять до перемоги. І нашим обов'язком є й інших провадити до цього переможного життя в Христі.

(Закінчення на стар. 8)

УСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ ТА ВСІМ НАШИМ ГРОМАДЯНАМ І СПІВГРОМАДЯНАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І В-ВО „СВОБОДА"

ЗСА НЕ ВИКЛЮЧАЮТЬ ВЖИТТЯ АТОМОВОЇ БОМБИ ПЕРШИМИ

Вашінґтон. — Державний секретар ЗСА, Александер Гейг, виступив тут на форумі Інтернаціонального клюбу у вівторок, 6-го квітня і заявив, що ЗСА не виключають вжиття атомової зброї у випадку масивного совєтського збройного нападу на когось з союзників ЗСА, а також заповів, що ЗСА в ніякому разі не погодяться на „замороження" сучасного стану зброєнь з огляду на очевидну перевагу Совєтського Союзу.

Гейг сказав: „Загроза атомової відплати не допустила дотепер до конфлікту між двома великодержавами, конфлікту, який навіть без вжиття нуклеарної зброї був би найбільш нищівним в історії людського роду. Стримування з допомогою атомової зброї підтримуване (ЗСА і їхніми союзниками), бо воно працює. Стратегія такого стримування здобула послідовну підтримку народів Заходу. Вона признана обидвома партіями в американському Конгресі. Вона забезпечила однодушне схвалення кожного чергового уряду аліянтських країн. Таким чином від закінчення Другої світової війни американська й західня стратегії мали тільки одну функцію для нуклеарної зброї: недопустити до війни й зберегти мир. Катастрофальні наслідки ще одної світової війни з вжиттям нуклеарної зброї, або без неї роблять стримування перед конфліктом нашою найвищою ціллю, а одночасно нашою єдиною раціональною стратеґією в модерній добі".

Державний секретар у, тому своєму виступі основно з'ясував потреби охорони Европи перед нападом Москви. Загроза атомової

(Продовження на ст. 7)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00, UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢ Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Великодній дзвін...

Було б немудро сперечатися, котре свято „краще" — Різдво чи Великдень. Ці обидва свята врочисті, величаві, чудові своєю символікою. Всі віруючі у Христа люди в широкому світі звеличають Месію, який „прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь", і радісно звеличають Месію, який „смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував". І коли ще у Велику П'ятницю вірні калаталами висловлюють свою жалобу, то після Воскресної Утрені дзвони сповіщають світові, що сталося найбільше чудо чудес, що Месія „воскрес у третій день згідно з писанням вознісся на небо і сидить праворуч Отця"...

У пристосуванні до волі українського народу — свято Воскресення Христового є найкращим доказом, що камінь неволі, який пригнічує Україну, відвалиться і що настане для України довгожданне воскресення. Найсильнішою зброєю кожного поневоленого народу є його віра в перемогу добра і його терпеливість, яка диктує очікувати, коли задзвонить історичний дзвін, що настала нова нагода схопитися і скинути з себе кайдани. Тисячу років тому Україна стала християнською і не може такого бути, щоби 40-мільйоновий нарід з тисячолітньою християнською культурою і з традицією державности в різних періодах середньовіччя і новітньої історії карався в поневоленні по віки вічні. Не може такого бути, бо безліч історичних прецедентів доказали, що найбільші імперії мусять безслідно розлетітися, коли вони побудовані на завоюванні чужих країн і на поневоленні чужих народів. Злочинною, але й безмірно глупою є політика займанця, який думає, що можна у XX сторіччі перетворити кількадесятимільйоновий нарід в один „совєтський" нарід із російською мовою і культурою. Це жорстокий і безглуздий експеримент, який мусить скінчитися катастрофою для такого експериментатора, що вірить тільки у силу багнетів.

Дух сильніший за фізичну силу і немає кращого доказу на цю істину, як Воскресення Христове. Але віра без діл мертва і Христова наука наказує вірити в Бога і поклонятися йому не пасивно, а доказувати ця свою віру безперебійним конструктивним змаганням до правди. Коли всі українці на світі сущі прагнуть відзискати ні від кого незалежну державу, коли всі українці на світі сущі вірують в єдиного Бога Отця Вседержителя і прославляють Воскресення Його Сина, то вони повинні повинуватися тому наказові, що його диктує їм сучасна доля України: бути з'єднаними, ставити добро України вище добра власного і своїх однодумців, шукати у земляків того, що їх єднає, а не того, що роз'єднує, і разом, в один гуж переборювати сучасне народне лихоліття.

І коли таке буде,— то великодні дзвони матимуть для нас творчий зміст, а не пустий згук удару металу об метал. Рік у рік вітаємо на Великдень рідних, приятелів і знайомих радісним окликом „Христос Воскрес" і вони відповідають „Воістину Воскрес". І будемо так обмінюватися цим святковим привітом та христосуванням і тепер, коли Україна поярмлена, і тоді, коли воскресне її воля. Нашою єдністю і конструктивною дією приспішимо момент, коли всі дзвони в Україні голосно й радісно сповіщатимуть про Воскресення Господнє і про воскресення української волі.

Василь Маркусь

У ДУХОВІЙ ЄДНОСТІ З ТЕРПЛЯЧОЮ БАТЬКІВЩИНОЮ

Римські врочистості в лютому 1982 року з нагоди 90-тиліття уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа залишили по собі щонайменше два тривкі сліди, які переходять рамки і значення звичайного ювілею. Ними були: 1) батьківське звернення Патріярха Йосифа до своїх духовних синів і дочок в Україні, на засланнях і в поселеннях сущих, і 2) мирянський конгрес із його підсумками на тему ситуації і дальших перспектив Української Католицької Церкви в обличчі Тисячоліття Хрищення Руси-України. Цими досягненнями ювілею варта окремо зайнятися, хоч наша преса присвятила належну увагу як самим врочистостям, так також опублікувала текст Послання Патріярха і подекуди зреферувала перебіг мирянського конгресу в Римі.

Не могло бути кращої нагоди для опублікования „Послання Владикам, Священикам, Монахам і Монахиням, Вірним дітям в Україні, на засланнях і на поселеннях", як саме завершення 90 років життя Главою Української Помісної Католицької Церкви, Блаженнішим Патріярхом і Кардиналом Йосифом Сліпим. Саме з перспективи свого великого досвіду — вісімнадцяти років ісповідництва віри в заточенні і дев'ятнадцяти років творчої праці над відновою своєї Церкви у вільному світі — наш Патріярх уважав за відповідне звернутися до народу в Україні, хоч у всіх його посланнях бриніла думка і відчувалася турбота про страдаючих наших братів і сестер у вірі. Вагу цього послання в Україну збільшує ще й той факт, що Патріярх говорить не лише у власному імені, але в імені всієї ієрархії Української Католицької Церкви у вільному світі, в імені її Синоду Владик. Справді є це звернення і його колись будуть цитувати як документ доби.

Поклін Церкві мучеників і ісповідників

Насамперед висловлює наш Первоієрарх вдячність і признання вірним в Україні за їх непохитність у вірі, за їх терпіння і мучеництво. Він клонить в імені всіх нас у вільному світі голову перед тими єпископами, священиками і мирянами, що ставлять „мужній спротив безбожному насиллю", що воліли прийняти хресний шлях, аніж піддатися, що своїми геройськими подвигами подивляють світ. Їм всім, як і пам'яті тих, що вже відійшли від нас, Патріярх каже: „Ми сострадаємо з Вами".

Наша Церква збагатилася в небі і на землі терпіннями багатьох тисяч мучеників й ісповідників. Збагатилася ними і Вселенська Христова Церква, що визнали прилюдно і Вселенські Архиєреї — Пій XII і Іван Павло II, відмічуючи, що кайдани переслідуваних українців католиків „повніше і краще проповідують Христа" та що всім християнам треба бути „у спільноті з мучениками". Терпіння і переслідування наших братів струснули сумлінням світу, — пише Патріярх, — який у висліді почав поважніше застановлятися над гідністю і правами людини, а серед них особливо звернув увагу на невід'ємне право кожної людини ісповідувати Бога та користуватися свободою релігії. Цитуючи слова теперішнього Папи з його промови в Отранто 5-го жовтня 1980 року про те, що обов'язком християнина є „бути духово близьким з усіми тими, що терплять насильство із-за своєї віри", про потребу виявляти постійно солідарність із людьми і цілими народами, що їх основні права порушені, а то й повністю потоптані, наш Блаженніший Отець запевняє, що Вселенський Архиєрей мав на думці цілком певно ситуацію і безправне положення і нашої Церкви та народу. Але може він відчував, — додає Патріярх, — і долю своєї батьківщини і народу, що їх навістила також болюча хвиля таких же переслідувань і терпінь за людські і Божі права".

Підкріплюючи своїх дочок і синів в Україні та на засланнях у вірі і любові, нагадує наш Патріярх, що ці страждання і пониження нашої Церкви передбачав у своїй віщій візії Слуга Божий Митрополит Андрей. Та він передбачав не лише тимчасове падіння нашої Церкви, але і її воскресення. За цього святого мужа і батька Української Церкви, — запевняє своїх вірних в Україні Патріярх, — ми молимося, щоб він був проголошений блаженним і святим. У тіні і з печаттю Святця Слуги Божого Андрея нам треба всім працювати і молитися, щоб дари Святого Духа запанували в нашому народі.

Наша Церква живе, розвивається

Блаженніший Патріярх одночасно повідомляє з вдоволенням наших братів в „домі неволі" про те, що все таки у вільному світі наша Церква зазнала за останній час повних досягнень й успіхів, що є запорукою її відновлення і тривалого існування на рідних землях у майбутньому. І так, згадує Патріярх про відбутий у березні 1980 року надзвичайний Синод, скликаний Папою Іваном Павлом II, який подбав про тяглість влади в Українській Католицькій Церкві.

(Продовження на ст. 6)

Вірш із Самвидаву

Після появи листа Г. Шилюк, — лист „Право на безправ'я" належить до самвидаву з Волині, Україна, в „Свободі" ч. 49 з вівтірка, 16-го березня, до редакції від читача з Канади надійшла записка від їхнього знайомого, який пише, що з родиною Шилюків він мав духовну спільність, будучи в Рівному. Цей читач прислав до редакції вірш „Голгофський Хрест" Василя Шилюка, чоловіка Галини (Ганни) Шилюк, який і поміщуємо тут.

Про Василя Шилюка відомо з „Вісника репресій в Україні" випуск I, 1981 року, видання Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи, що „8-го листопада 1980 року в місті Рівне було побито п'ятдесятника Василя Шилюка, що приїхав туди з Литви. 10-го листопада, коли В. Шилюк повертався з Вільнюса до колгоспу, він зник дорогою. Припускають, що його заарештували. Лист його дружини „Право на безправ'я" був написаний у Рівному в січні 1980 року, отже десять-одинадцять місяців перед згаданими двома нападами на В. Шилюка. — Ред.

ЦЕРКВА ХРИСТА

ГОЛГОФСЬКИЙ ХРЕСТ

Пройшли роки, віки тисячоліття,
А Він завжди обновлений, живий.
Голгофський пам'ятник: крізь бурі лихоліття
Прийшов до нас звеличаний, святий.

В вогні кострів у Римі очищався
Мов золото — від домішок чужих.
І новим світлом знову загорявся
В серцях людей для подвигів нових.

Ніщо Його здолати не спроможне
Було в той час: ішов Він по землі,
Як подих вітру. Ніс у серце кожне
Свій новий світ — світ Божої любві.

В середньовіччі — темрявою вкритий
В підвальних камерах, де ворог лютував,
Він, тисячі разів в крові обмитий,
В ім'я братерства вічного стояв.

В двадцятий вік — вік „волі і свободи",
Шляхи з Голгофи знову пролягли
В Сибір, в тайгу, де тисячі народу
Життя своє за Бога віддали.

Голгофський пам'ятник, збудований навіки
Самим Христом і на Його крові,
з живих людей, котрим немає ліку...
Він був. Він є. І буде він повік!

В. Шилюк, Україна.

„Будьте відважні..."

(Продовження зі стор. 1)

Христос же воскрес для незнищального життя (Євр. 7:16). Він мав безсмертне тіло, над яким недуга не мала сили і якого смерть не могла знищити. Тому для віруючих у Нього Він переміг силу смерти та пекла, бо Він „смертю смерть здолав, і тим, хто у гробах, життя дарував".

Воскресіння Христа — це тріюмфальна перемога над сатаною, основоположником усього зла, нещастя в світі та війни проти Бога і всього святого. Але, алилуя, знайшовся Сильніший від сильного, Який як Архангел вічности, проголосив: „Будьте відважні — Я світ переміг !"

Ув очах жителів неба, незчисленних сонмів святих ангельських істот, воскресіння Христа позначилося славним тріюмфом над переможеним ворогом. Вони захоплюються силою Божою, „яку виявив Він у Христі, воскресивши із мертвих Його, і посадивши на небі праворуч Себе, вище всякого уряду, і влади, і сили, і панування, і все впокорив під ноги Йому" (Еф. 1:20-22).

Отака то, Улюблені, сила Христового воскресіння! І в ній для нас є ще щось більше і величніше: Христос для мільйонів спасенних через Своє славне воскресіння є їх Заступник, Посередник і Визволитель із усіма ворогами під Його ногами. Він і з нами ділить здобич перемоги духа і, йдучи за Ним, ми йдемо назустріч нашого власного воскресіння.

В імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства — Української Баптистської Церкви — вітаємо вас усіх, усі Українські Церкви і ввесь Український Народ тут і в Україні привітом Великодня:

Христос воскрес ! — Він воістину воскрес !

Пастор Олекса Гарбузюк
голова

Пастор Володимир Домашовець
генеральний секретар

Великдень 1982 Року Божого

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

КОГО ШУКАЄТЕ?

Страшні, повні драматичних подій, дні останнього тижня проминули. Славний в'їзд в Єрусалим, ентузіязм товпи, безглузда зрада, кошмарний суд, розп'яття. Усе це сталося так раптово, несподівано і блискавично скоро, що просто не доходить до свідомости. І так же раптово скінчилося напруження затишшям. Ісуса поховали в новому гробі, в саду близько від Голготи. Поставили сторожу. І аж тепер доводиться усвідомлювати безмежний біль від утрати. Досвіта жінки спішать до гробу щоб намастити тіло Покійника пахощами. Це єдине, що ще залишилося від розрушеного світу...

Прибігли до гробу і наткнулись на роздавлюючу, незвичайну, цілком незрозумілу несподіванку: Він Воскрес! Нема Його у гробі!

Разом із виясненням, він ангела доручення: сповістити ученикам Його. Розгублені, цілком потеряні, поверталиcь, щоб бігти назад. Марія Магдалина, плачучи, також „обернулась назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус. Промовляє до неї Ісус: Чого плачеш, жінко? Кого шукаєш? Вона ж, думаючи що то садівник, говорить..." (Ів. 20:14-15)

До загальної трагедії долучилася ще й драма: не пізнала! Ісус — зміст життя, основний скарб, а вона в кульмінаційний момент просто не пізнала. І то не тільки в першу мить, але й після слів Ісуса, не пізнала!

Яке ж воно людське! У цій дрібній деталі, не випадково збереженій в Писанні, як у дзеркалі, вся природа чоловіка. Вічна та незмінна. Ціла абсурдна, викривлена історія людства будується на оцій віковічній прикметі: головного, центрального, чоловік якось завжди не пізнає. І у висліді не заувважує. Дехто, часами, остаточно пізнавши, припадає до стіп Христових; більшість вже вибирає дорогу та поведінку від непізнавання.

Є в цьому непізнаванні проста природна причина: обмеженість, від зіпсованости через гріх. Діти, можливо, найменше зачеплені непізнаванням; недолік зростає в міру дозрівання та старіння. Хоч від самого дозрівання ми також багато пізнаємо. Пізнаємо Ісуса, праведного між людьми, Вершинного Вчителя, Пророка. Пізнаємо жертву Христову за наші гріхи; від цього й любимо Христа за нас розп'ятого. Ба, це, можливо, головний тепер аргумент нашої віри. Культ довкола страждань Христових у центрі сучасної християнської релігійности. Ще ми пізнаємо Христа — Сонце Правди, Христа Схід із неба. Ми навіть поширюємо наше пізнання, переформовуючи центр ваги аж у сторону неправди. Проповідуємо часто Царство Небесне в цьому світі, хоч Христос безумовно заявив, що Царство Його не зо світу. Надіємось на Христа в дрібних, дочасних справах, хоч Апостол запевнив, що це прикмета найнещасливіших з-поміж людей. Ми навіть мріємо про зформування християнства, як могутньої сили у світі, хоч це найменшого значення перед лицем Божим не має. Ми, звичайно, переконані, що пізнали і знаємо Христа Вседержителя. Глянемо на нього і знаємо, що це садівник, мудрий Помічник, добрий Порадник, знаємо, що Він дбає про нас, відповідає на наші прохання, задовольняє наші потреби, піклується нашим садом...

Але основного, центрального, від ентузіязму правди, від горіння любови, ми так таки й не пізнали: Христа Воскреслого! Ідея Воскресіння не вкладається у наших холодних, тверезих головах.

Якщо розібратися то ясно чому.

Ідея Воскресіння докорінно вивертає звичний порядок речей, заперечує саму серцевину тверезої реальности. А реальність ми знаємо: все просто та ясно в рамках від народження до смерти. Рамки ці — загальнознаний хоч і не цілком зрозумілий (насправді ж, цілком незрозумілий) тзв. „закон природи". У цих рамках ми розуміємо і знаємо Бога і легко пізнаємо Христа-садівника. Але як же трудно нам пізнати Його Воскреслого! Навіть коли знаємо, що Він воістину воскрес. Бож чули свідчення. Та й знаємо це від якогось підсвідомого переконання про правду.

Часто обговорюємо незвичні справи Божі та Його чудесне Воскресіння, подібно як ученики по дорозі до Емаусу. І він навіть іде поруч, пояснює, наставляє, а ми все одно не пізнаємо. Що не пізнаємо це певне, бо поводилися б інакше, коли б пізнали; інакше б жили, інакші були б вислідн.

Трудність пізнавання у нас, мабуть, не від хвилювання, як у Марії, а від черствоти сердець, від привички до злого та викривленого, від лінощів духу. Ми часто навіть не підозріваємо, що не пізнали. І після з'ясування не віримо. Тільки брак сталого празникового звучання сердець (пам'ятаєте, як у день Великодній від радісного співу Христос Воскрес! та звуків дзвону); брак сталого радісного світла, а не раз у році святкового настрою; тільки отой брак свідчить нам і перед світом, що не пізнали.

Бо коли б пізнали, то

(Продовження на ст. 3)

Проф. Іван Олексишин

СВЯТА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Христос Воскрес! — це слова, якими поздоровляємо один одного в часі між Великоднем, а Вознесенням Христовим. Воскресення Христове — це найбільше чудо Христа Спасителя, яким Він доказав, що він є тим Месією про якого передсказували старозавітні пророки, вже перед його народженням. Мученичою смертю на хресті на горбовині Голгота біля Єрусалиму в Палестині, й своїм Світлим Воскресенням з гробу Ісус Христос доказав, що Він є сином Божим, другою особою Божою у виді чоловіка та що Його наука є базована на 10-ти Заповідях Божих зі старого завіту з доповненням любови Бога понад все, а ближнього свого як себе самого, яку Ісус Христос проповідував між людьми протягом останніх трьох років свого життя, є правдива.

Якщо Ісус Христос не був би воскрес, люди, які слухали його навчань, а навіть апостоли, близькі Його учні, не були б повірили науці, яку проповідував їм Ісус Христос, не були б в силі втримати цю науку, а навіть чуда, які творив Христос. Доказом такого припущення є сумнів апостола Томи, який коли йому інші учні Христа сказали, що Христос воскрес з гробу й вони вже його бачили, він відповів їм: „Якщо не побачу на Його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а руки моєї не вкладу в бік Його — не повірю "Тому часто вживаємо вислову „невірний Тома", якщо хтось не хоче вірити в те, що є дійсне. Наша Церква відзначує пам'ять апостола Томи один тиждень по Воскресенню Христа. Томину неділю часто називаємо „Провідною неділею".

Свято Воскресення Христового тісно пов'язане з жидівським Святом Пасхи, яке жиди відзначують протягом кількох днів на весні, на пам'ятку їхнього повороту до Палестини з єгипетської неволі. Тому що Ісуса Назарянина, себто Христа на основі неправдивих доносів первосвященники й синедріон, себто жидівська старшина засудили на смерть — розп'яття на хресті, Пилат, намісник Римської держави, якій в тому часі підлягала Палестина, не зважаючи на це, що був переконаний, що Ісус Христос невинний супроти закону, з боязни перед жидами, які привівши Ісуса до нього, кричали: „Розіпни! Розіпни його! — видав Ісуса на розп'яття.

Христа розп'яли жиди на хресті разом з дійсними злочинцями в п'ятницю, але щоби не залишати тіла на хресті в суботу на Свято Пасхи, пішов учень Ісуса на ім'я Йосиф з Ариматеї до Пилата просити, щоби позволив зняти з хреста тіло Ісуса Назарянина й похоронити в своїм гробівці викутім в скалі. Коли отримано дозвіл від Пилата зняти тіло Христа, Йосиф обвинув тіло Ісуса Христа в біле полотно, себто плащаницю, яке пізніше перенесли до його гробівця, а вхід до гробу привалено великим каменем.

Чуда, які ділялися безпосередньо по смерти Христа — притемнення соняшного світла під час дня, розламання дверей святині, поява воскреслих мерців з гробів, не тільки збентежили сотника й воїнів, які були під час розп'яття Христа, але також перестрашили первосвящеників і жидівську старшину, які знали давнє пророцтво, що розп'ятий Ісус Назарянин воскресне з гробу на третій день по своїй смерти. Тому біля гробівця, де було зложене тіло Ісуса Христа поставлено військову сторож, щоби Його учні не відсунули камінь від входу до гробівця і не забрали тіла Христа, а пізніше не говорили, що Ісус Христос воскрес.

Згідно з жидівським звичаєм у тому часі, тіла померлих намащувано пахучими олійками. Тому жінки — Марія Магдалина, Марія матір Якова, Соломія та інші, купили пахучі олійки й в неділю досвіта пішли в напрямі гробівця, де було зложене тіло Христа, щоби його намастити олійками. Коли вони зблизились до гробівця, завважили, що камінь яким був прикритий вхід до гробівця є відсунений набік, а ангел який з'явився їм сказав до них, щоби не шукати в гробівці тіла Христа, тому що Він воскрес і не має Його в гробівці. Крім того сказав до них, щоби вони вернулись до дому й сказали Петрові та іншим учням, що Ісус Христос зустріне їх в Галилеї. Пам'ять побожних жінок Мироносиць обходить наша Церква в другу неділю по Воскресенню Христовім.

Свято Воскресення Христового — це радісне, рухоме свято, свято любови, обнови, віри й надії. Християнська Церква, як вже було сказане попередньо, обходить це свято на весні, коли жива природа — себто рослини, тварини та інші дрібні організми пробуджуються із сну свого зимового застою, неначе зі сну, до нового життя. Весна — це час, коли перші підсніжки, крокуси, барвінок і галузки верби та лози зацвітають у гаях і лісах, коли земля покривається зеленою травою та іншими рослинами, коли в гаях і лісах починають перекликатись між собою птиці, а жайворонок щораз вище й вище підіймається в повітрі і своїм співом розвеселяє нашого селянина — рільника, який засівав зерном родючий чорнозем.

Цей благородний вплив соняшних променів на весні є оспіваний у Воскресній пісні:

Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Земля зі сну збудилась,
В трави цвіти замаїлась;
Звір і птичка веселиться,
Миром Божим світ краситься,
Люди! Мир нам дав Бог з небес,
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Дуже святочно, протягом трьох днів, обходив наш нарід Великодні Свята на рідній землі, особливо по селах, де найкраще були збереглись народні вірування, звичаї, обичаї, ноша, культурні й мистецькі надбання народу. Приготування до цих свят розпочинались вже два або три тижні скоріше. Матері й дочки білили хати та інші господарські будинки, а тати зі синами прятали на подвірю, приготовляючись до цього великого свята. Залежно від спроможности й потреби поодиноких родин були також передсвяточні закупи одіння, обуви і прикриття голови — капелюхів.

Святочний настрій був уже від Страсного Четверга, коли в церкві ввечері під час читання 12 Євангелій на Утрені Страстей Господа Ісуса Христа при кінці замість дзвінків в церкві, а великого дзвона на дзвіниці затарахкотять тарахкальця в пам'ять прибивання рук і ніг Ісуса Христа до хреста на узгір'ї Голготи біля Єрусалиму. Цю хвилину кожна людина присутня у тому часі в церкві зі зворушенням переживала й по скінченні Страстей в смутному настрої верталась додому.

У Великодню П'ятницю уже відчувався святочний настрій. Люди стримувалися від тяжкої праці, крім найконечнішої, такої як приготовлювання корму для худоби на святочні дні, кормлення і напоювання водою домашніх тварин. Перед полуднем, залежно від місцевого священика, багато людей ішло до церкви на Богослуження, яке того дня складається з Вечірні, Процесії з Плащаницею довкола церкви й покладення Плащаниці в Божий Гріб та Єрусалимської Утрені. По відданні поклону й поцілуванні Плащаниці люди розходились в побожному настроєнні додому. Ті люди, які не могли бути перед полуднем в церкві, ішли по полудні або навіть увечері, щоби відвідати Божий Гріб, заховуючи до того часу строгий піст. У Великодню П'ятницю ніхто не відважився їсти не тільки м'ясо але набіл, себто яйця і молоко та сир. Почесну стійку біля Божого Гробу тримали в містах звичайно пластуни, а коли польська влада розв'язала цю молодечу організацію, вже не було кому стояти при Божому Гробі, по селах цю почесну стійку тримали хлопці, які були членами руханково-пожарних товариств „Луг" або „Сокіл".

У Великодню Суботу відправлялась Служба Божа св. Василія Великого з Вечірнею, на яку завсіди приходило багато людей. Ті, які не могли бути рано на Богослуженні приходили до церкви по полудні, щоби відвідати Божий Гріб і поцілувати Плащаницю. Почесна стійка, подібно як у Великодню П'ятницю, була також у Великодню Суботу.

По полудні того дня, ті, яким було далеко до церкви або для вигоди, запрошували заздалегідь священика щоби посвятив їм паску та іншу їжу, а саме: бабку, сир, масло, яйця, хрін, сіль, шинку й ковбасу, звичайно прикрашені в кошиках зеленим барвінком. Дуже часто ті, які запрошували священика до себе, просили своїх сусідів, щоби вони принесли свої кошики з приготованою їжею, призначеною для посвячення.

(Продовження на ст. 3)

Кого шукаєте?

(Продовження зі стор. 2)

Царство Небесне, що в серцях наших, починалося б ще в цьому світі, як наслідок.

Усе, що нам на потребу, додавалося б нам, як наслідок.

І ми могутніми, справжніми володарями землі, стали б, також, як наслідок. Тобто всі наші сучасні помилки від непізнавання стали би правдою, перетворилися б у дійсність, як вислід від пізнання.

Властиво, що значить пізнати Христа Воскреслого? напевно запитаєте. Вершинний приклад, найнагляднішa ілюстрація — апостоли. Вони з першої руки знали Ісуса, могутнього пророка, незрівняного вчителя, і остаточно пізнали Його, як Сина Божого, як Месію, що прийшов спасти чоловіка. Вони все покинули і пішли за Ним. Втішалися Його любов'ю; обдаровані особливою силою, гордилися, коли духи корилися їм.

Але коли поховали Ісуса, все розсипалося. Вони не заломилися, не втратили віри, о, ні! Вони тільки залишилися тим, чим по суті були: жменькою немічних, недовірливих, простих і малописьменних людей. Із чистим серцем, з любов'ю, з вірою, але й з обмеженістю. Аж коли пізнали Його Воскреслого, і Він, відповідаючи, обдарував їх дарами Духа Святого, що апостоли стали справжніми світильниками істини, сіллю землі. Розійшлися з проповіддю Євангелії Воскреслого Христа по всій землі, з Придніпров'ям включно!, і залишили нестертий слід у процесі докорінного перетворення, чи точніше відродження, чоловіка. Бо Воскресіння Христове стало переломовим моментом історії, лінією до і після.

Кого шукаєте, — і нас питає ангел — Христа розп'ятого? Він воскрес! Як Господар поламав і переставив усі „закони природи". Поставив волю Свою і Божу любов наріжним каменем Царства Нового. Небесного Царства, духового світу, оновленого ладу життя.

Тим то Християнство, Церква Христова — це не звичайна, унікальна, істина релігія, релігія Воскресіння, де праведність та досконалість не від вправ чи закону, а від любови. Від любови Воскреслого Христа.

Він же, Сам Воскреснувши, і нам, що пізнали Його Воскреслого, дарував перемогу та життя вічне!

УРЯД ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ЗВЕРНУВСЯ ДО ВСІХ своїх союзників з Европейського спільного ринку, щоб вони своїми санкціями проти Арґентини засудили арґентинську інвазію та підтримали морально й політично Британію у її протизаходах. Санкції мали б включати продаж зброї й амуніції Арґентині та всіх інших засобів для ведення модерної війни, відмову будь-яких кредитів та заборону імпорту арґентинських виробів. Найбільш відчує заборону ввозу арґентинська м'ясна продукція. Спільний ринок був одним з головним відборців того м'яса й ледве чи Арґентина знайде інших відборців. Прибутки з продажу м'яса були одним з головних елементів майже двобільйонової надвишки в торговельних оборотах з країнами Европейського спільного ринку. З відгуків у різних державах спільного ринку на британський апель видно, що уряди тих держав ставляться прихильно до заклику з Лондону, а з Франції прийшли перші інформації про введення тих санкцій.

Свята Христового...

(Продовження зі стор. 2)

У Великодню Неділю або на Великдень коло 4:30 години ранку, як тільки починало розвиднюватись, уже у багатьох хатах світилось світло, а з кількох місць у селі було чути притишені розмови людей, які спішились до церкви на великодні Богослуження. Лагідний весняний вітрець приносив свіжий запах ранньо весняних цвітів, які зацвіли в гаях, на луках і городах. Уже здалека видно було освітлену дерев'яну або муровану церковцю, яка в короткому часі заповнювалася людьми, між якими були також т. зв. „річники", себто такі люди, які приходили до церкви один раз під час року, як в церкві досвіта люди співали „Христос воскрес".

Великодні Богослуження розпочиналися: Нагробним, звичайно, коло 5-ої години вранці, а відтак оформлювався процесійний похід з хоругвами, Св. Євангелієм, Плащаницею, а священик з Божими Дарами та всі виходили з церкви. Під час триразового обходу процесії навколо церкви люди затримувалися на чотирьох боках церкви, де священик благословив людей Божими Дарами. По скінченні процесійного обходу довкола церкви, люди затримувалися перед входом до церкви, а чоловік, який ніс Св. Євангелію, чотирьох людей, які несли Плащаницю і священик з Божими Дарами входили до церкви за якими зачиняли двері. По поставленні Дароносниці до кивота, священик брав Плащаницю в свої руки й клав на престіл, а відтак брав Св. Євангелію і також ставив на престолі на Плащаниці. Відтак всі виходили з церкви. Священик при зачинених дверях церкви продовжував Богослуження, якого головною частиною є Воскресна пісня „Христос Воскрес", під звук дзвінків і великого дзвона на дзвіниці. По триразовім діткненні хреста до дверей церкви, відчиняли двері й до церкви входив — перший священик, а за ним люди, щоби взяти участь у Воскресній Утрені, а відтак в Службі Божій.

При кінці Служби Божої можна було почути гамір людей, які приносили для посвячення прилагоджену їжу, уставлялись зі своїми кошиками в два ряди довкола церкви. Не обходилось тоді без різних дотепів та жартів жінок, які вони мали пригоди під час печення пасок і бабок.

По скінченні Служби Божої люди, а потім священик з процесією себто з хоругвами й хрестом виходили з церкви й по відспіванні освячуючої молитви під звук пісні „Христос Воскрес" священик скроплював принесену їжу і людей — своїх парохіян. По свяченні священик з хоругвами вер..вся до церкви, а люди, забираючи освячене, одні пішки, а інші фірами верталися додому. Вдома всі члени родини, а дуже часто запрошений самітний чоловік, якого знали, засідали до спільного стола прикритого білим обрусом. По молитві, мати, а як її вже не було в живих, то батько, а як й батько вже помер, то найстарший член родини, краяв свячене яйце на стільки кусочків скільки осіб засіло до стола, брав в руки тарілку з покраяними кусочками яйця і по складенні побажань -- здоров'я, щастя й добра для всіх присутніх підходив до кожного по черзі за старшиною віку, від найстаршого до найменшого й розділяв кусочки посвяченого яйця. Посвячене яйце серед нашого народу має велике символічне значення— воно означає суцільність родини, а навіть народу. Час споживання свяченого яйця, особливо в останніх часах є дуже зворушливим, бо серед нашого народу майже немає одної родини, яка когось зі своїх рідних не втратила б. Багато з нас залишили своїх родичів, сестер і братів, деякі з них вже повмирали, інші доживають свого віку в злиднях працюючи в колгоспах або радгоспах, а ще інші коротають своє життя в тюрмах або на засланнях у Сибірі, Казахстані або на Забайкаллі. побачитись з ними ще колись в житті є дуже мала надія.

Після сніданку, ще деякий час, велися розмови про рідних, які колись засідали до спільного стола, про сусідів і знайомих, доля яких також не відома.

Звук дзвона на церковній дзвіниці коло полудня сповіщав, що наша молодь вже починає сходитись на площу біля церкви, де вкоротці зачне вона, як в нас говорилось, „виводити ягілки". За молоддю пізніше приходили старші, які спочатку приглядалися і прислухались пісням, які під час ягілок співали молоді. По деякому часі й в старших оживала енерґія, які почали включатись до молоді, надаючи цим ягілкам більшої живучости.

Зміст ягілок можна поділити на дві групи: а) веселі й жартівливі та б) сумні, в яких оспівано тяжкі часи панщини та інших лихоліть. У веселих змістом ягілках згадувано як сіють, росте, полять, цвіте й їсться мак; як садиться, ростуть і звиваються до купи огірочки; як ходить жучок; і багато інших, при чому крім гарного співу виконувано відповідні рухи. В сумних змістом ягілках, наприклад, в Зельмані — оспівувано тяжкі часи панщини, коли панu-землевласники, щоб задурманити панщизняника будували коршми й винаймали їх орендарям, переважно жидам, які за випиту горілку дуже часто забирали від селян останнє зерно збіжжя, призначене на засів малих приділів ґрунту або на прохарчування дітей і жінки, залишаючи всю родину без куска хліба на весні.

Ягілки „виводили" біля церков протягом трьох днів Великодніх Свят по Службі Божій, себто по полудні, а іноді також по полудні на Томину або Провідну неділю. Звичайно на Провідну неділю просили священика, щоби відправляв парастаси на гробах їхніх рідних.

Минулись ті часи, коли ми, старші, будучи молодими „виводили ягілки" або приглядались і прислухувались тоді співам. Багато нашої молоді, яка малими дітьми залишила разом з батьками рідні землі, або вже народилась поза межами України, ніколи не бачила ягілок, тому обов'язком старших, які ще пам'ятають цей гарний звичай — навчити нашу молодь як „виводити ягілки".

Свячене яйце, як вже було згадано, має дуже велике символічне значення серед нашого народу, тому наші предки дуже давно почали прикрашувати яйця різними орнаментами, які подібно як вишивки, залежно від околиці, між собою різнились. В орнаменті писанок проявлялась краса і мистецька культура українського народу, яку подивляють чужинці, цим самим т. зв. писання писанок потрібно також конечно продовжувати на будуче. Ми винесли зі собою з України багато культурних цінностей, й будучи гордими з цього, ми повинні цю культуру показати іншим народам, які напевно її оцінять і внесуть в свої культурні надбання.

Веселих Свят!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині і Знайомим
пересилають
ВЛАСНИКИ ПОПУЛЯРНОЇ ФІРМИ М'ЯСНИХ – ХАРЧЕВИХ І ІМПОРТОВАНИХ ПРОДУКТІВ
ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИГІДА
з РОДИНАМИ

STUYVESANT MEAT MARKET, Inc.
PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue, Newark, N.J.
Phone: (201) 373-6271

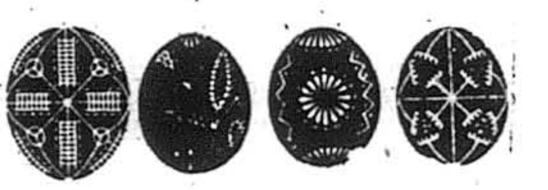

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —

„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
— і —
ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ
„Космос"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
ВАСИЛЬ і БОГУСЛАВА ГНАТІВ

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Веселих Свят!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і КЛІЄНТАМ
бажають
ІВАН, ГАЛЯ, АДРІЯНА й АНЯ ІВАШКИ
ВЛАСНИКИ
COSMOS CATERING SERVICE
Tel.: (201) 539-5149

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
всім нашим ВШ. Покупцям, Приятелям і Знайомим бажають
Брати ІВАСЕЧКО
JERRY'S SUNOCO AUTO CENTER
908 Stuyvesant Ave. — Irvington, N.J. — Tel.: 372-8888
REPAIRS ON DOMESTIC AND FOREIGN CARS

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
МИХАЙЛО ШКВАРКО
і КОНСТАНТИН СТРУК
BERKELEY HTS FISH MARKET & RESTAURANT
264 Springfield Ave. ■ Berkeley Heights, N.J. 07922
(201) 464-6940

КЛІЄНТЕЛІ, УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
Веселих Свят
Воскресення Христового
бажає
ЙОСИФ КУПЧАК
з Родиною
власник
Joseph Meat Market
272 A Smith Street, Perth Amboy, N.J. Tel.: 442-4660

Веселих Свят!
Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
СВОЇМ ВШ. ПОКУПЦЯМ
бажають
ВЛАСНИКИ
М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Market Quality Market
129 Market Street, Passaic, N.J. GR 1-1345

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим

З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
бажають
Наталія Лазірко, дочка Наталка і син Олег
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-8181

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Покупцям бажає
ВОЛОДИМИР ВАСІЧКО — власник
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
737 Irvington Ave., Maplewood, N.J. (201) 761-5577

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
і висилкова станиця
„КОСМОС"
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Із Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
УСІМ УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ та ВСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажає —
УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ
та
ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ
B. L. B.
841 Elizabeth Ave. ELIZABETH, N.J.
Elizabeth Phone: EL 3-4689

Веселих Свят!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— бажає —
Михайло, Анна Матияш і син Михайло IV
Обезпечений агент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

STI
scope travel inc
Tel. (201) 371-4004 845 Sanford Avenue, Newark, New Jersey 07106 Cable: Scopetrav Newark

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

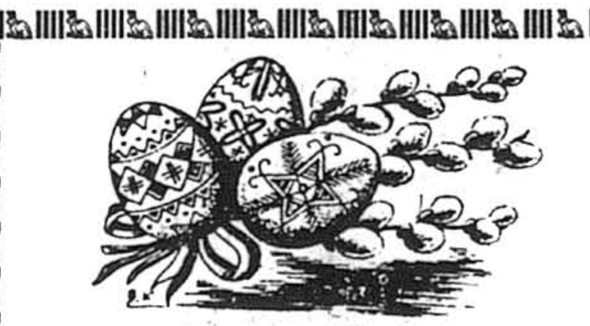
ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ГРОМАДЯНСТВУ МІСТ НЮАРКУ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих
ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські з Родинами
Орест Ткач, Борис Мицьо
УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES

БЕРКУТ	ГОВЕРЛЯ
420-22 West Olney Avenue	1060 Springfield Avenue
Philadelphia, Pa. 19120	Irvington, N.J.
(215) 224-2646	(201) 374-5768

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АГЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Дорогим Покупцям, Друзям і Знайомим
бажають
МИХАЙЛО ПИЛИПЧАК
з ДРУЖИНОЮ І РОДИНОЮ
власники УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРНІ
"EUROPA"
527 Jersey Avenue ■ Jersey City, N.J.
Tel.: (201) HE 5-2221

Найсердечніші побажання
Веселих Свят Воскресення Христового
Рідним, Приятелям, Знайомим та Покупцям
засилає
ІВАННА МАЗУРОК
з родиною
ВЛАСНИЦЯ КРАМНИЦЬ ЖІНОЧОГО ВЗУТТЯ
MYRA'S SHOES
5523 N. 5th Street ■ Philadelphia, Pa.

PALMYRA SHOES	HATBORO SHOES
115 E. Broad St. ■ Palmyra, N.J.	221 N. York Rd. ■ Hatboro, Pa.

„НАША ПЕРЕМОГА...

(Закінчення зі стор. 1)

дозволити на те, щоб постійно ділили нас суперечки і розбрат? Коли єднаємося з Христом у Пресвятій Євхаристії, пов'язуємося з усіма Його членами, „тому, що один хліб нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь в одному хлібі" (І Кор. 10,17). Дух Христа розвіює розбрат і приносить гармонію, любов і мир.

Це для нас великий привілей жити у добі, в якій іде підготова до відзначення великого 1000-ліття Християнської Віри наших святих предків. Не до подумання, щоб готуючись до цього Ювілею, ми забували про Євхаристійного Ісуса Христа. Першою і найважливішою передумовою до цього великого святкування, і до вічности, є усвідомлення, що мусимо кожного дня жити з Євхаристійним Ісусом, жити у-і з Таїнством Його присутности. Ми, які живемо у вільному світі, маємо доволі нагод так влаштовувати наше щоденне життя, щоб кожного дня бути у благословенній присутності Його Таїнства. А якщо не кожного дня, то принаймні кілька разів у тижні. У ці дні, коли ми з будь-яких причин не можемо приступити до Святого Причастя, наше життя повинно бути сповнене молитвами подяки за це Таїнство та бажанням бути співучасником Тих Святих Тайн. „Я сильно бажав спожити оцю Пасху з вами..." (Лука 22,15). Цим Христос звертав увагу на нову Пасху, яка обіймає Таїнство Святої Євхаристії. Невже ж ми не повинні сильно бажати об'єднатися з Господом у цьому великому Таїнстві любови! Ми, ваші вчителі Віри з Божого Провидіння, закликаємо вас, наші вірні, кожним порухом наших душ, щоденно, якщо це можливо, приймати Євхаристійного Господа.

У минулому деякі душі, не розуміючи цієї великої Містерії, відчужувалися від Святого Причастя, заявляючи, що ніхто не є гідний приймати Господа. Чи можемо сказати, що після двохвилинної сповіди на протязі великоднього часу, людина стане гідною приймати „Царя всіх, що його в славі невидимо супроводять ангельські чини" (Божественна Літургія) і відтак цілий рік навіть не думати про Господа? Таке наставлення є хибне для духовного життя душі, бо воно сприяє неправильній тенденції розуміти Християнство як збір приписів, обрядів та постанов. Насправді Християнство — це Христос: знати Його, любити Його і жити з Ним і для Нього у кожну хвилину нашого життя, бо „я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити... живу вже не я, а живе Христос у мені" (Гал 2,19-20). Це Христос робить нас гідними одержувати Таїнство Його любови. Коли священик під час Божественної Літургії приносить Божого Агнця, Святий Хліб Христового Тіла, він голосить: „Святеє Святим" і усі вірні відповідають: „Єдин Свят, Єдин Господь Ісус Христос..." наголошуючи, що це Він нас освячує, робить нас гідними, обдаровує нас Своєю безмежною любов'ю і ласкою і робить нас „родом вибраним, царським священством, народом святим" (1 Петро 2,9).

Наші брати і сестри, які страждають у ярмі безбожного атеїзму, є позбавлені великого привілею свободи, що нею ми користуємось поза межами України. Хоч вони позбавлені можливости, що її маємо ми — часто приймати Пресвяту Євхаристію, світло віри палає у їхніх серцях. Допоможім, щоб це світло Віри, безперервно палало завдяки нашим постійним молитвам у єдності з Євхаристійним Господом. Ми повинні прийняти поставу Святого Павла щодо цього великого дарунку Бога для нас, який сказав: „Я не відкидаю Божої благодаті" (Гал 2,21). Наш український народ жив тисячу років життям Віри у Сина Бога, „Який полюбив нас і видав Себе за нас" (Гал 2,20). Невже ж ми, які користуємося свободою, можемо забути про нашу Церкву і про безчисленних мучеників цього століття серед наших братів і сестер? Ми в особливий спосіб звертаємося до тебе, наш улюблений народе в Україні і до тих, яких насильно перевезено до холодних, непривітних місць ув'язнення і на заслання в Сибірі: Не лякайтесь і будьте відважні! Бог не покинув вас. Його Воскресення є джерелом надії і потіхи! І так, як Він сам встав із гробу й Адама з мертвих підніс, так і Вас Спаситель піднесе з гробу неволі у радісне Світло Його Воскресення. Ми гордимося нашими мучениками, які пролляли свою кров за Христа. Ми живемо вірою, яка переконує нас, що Він уважає всіх дітьми Свого власного Воскресення. Наша Церква прославляє Господа словами: „Ти знищив тінь смерти і заблистів, вставши з гробу, як сходяче сонце: усіх спочилих усіх віків вчини дітьми Твого Воскресення, Господи слави!" (Утреня в суботу Великого Посту, пісня 8).

Не відкладаймо нашого духовного оновлення. „Вкусите і видите яко благ Господь" (пс 34,9). „Тіло Христове прийміть, — джерела безсмертного споживіть" (Причастен у Великдень). „Тим більше, що ви знаєте час, що вже пора вам прокинутись із сну: тепер бо ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився (Рим 13, 11-13). Взявши до уваги великоспасенні діла Господа для нас, невже ж можемо „знехтувати спасінням таким великим, як наше?" (Єв 2,3). „Ніч проминула, надійшов день і світло освітило світ..." (Катавасія, пісня 5, Утреня в неділю блудного сина). Намагаймось усім нашим єством жити життям Євхаристійного Господа Ісуса, який бажав бути з нами у цьому великому Таїнстві Його любови. Тільки живучи з Ним у Пресвятій Євхаристії, ми справді будемо просвічені Його Воскресенням, чим одержимо запевнення на вічне життя. „Раннім ранком линьмо, і замість мира пісню принесім Владиці, і побачим Христа, сонце правди, що всіх життя засвічує" (Воскресна Утреня, пісня 5).

Дорогі Брати і Сестри! Нам необхідний Ісус у Таїнстві Пресвятої Євхаристії. Бо важкими є наші змагання, наші спокуси, наші випробування. Самі ми безсилі, як і були багато разів, бо „нам треба боротися не проти тіла і крови, а проти начал, проти властей, проти правителів цього світу, темряви, проти духів злоби у піднебесних просторах" (Єв 6,12). Наша перемога є запевнена, якщо будемо жити з Євхаристійним Христом.

Ми, ваші духовні Пастирі, вітаємо вас з цим світлим і радісним празником Христового Воскресення. Благаємо Воскреслого Спасителя, щоб Він зробив вас тямущими — гідними прийняти Його ласки, якими Він так щедро обдарував нас у ці дні завдяки Своєму Трьохденному Воскресенню, що не знає ні меж, ні часу, ні простору. Ми передаємо вас усіх в опіку Непорочної Діви „яка породила неприступне Світло" (Богородичен — Утреня Неділі Митаря і Фарисея). Ми запрошуємо вас щодня приходити до Євхаристійної Трапези і поєднуватися з Богом. Тоді наші слова радости цього дня будуть сповнені багатозначною вірою, коли прославляємо Господнє Ягня, нашу Нову Пасху, Христа під час ранньої Воскресної Богослужби: „О Пасха великая і найвященнішая, Христе, о Мудросте і Слово Боже і Сило! Подавай нас справді Тебе причащатися у невечірнім дні Царства Твого" (Воскресна Утреня пісня 9).

†**Йосиф**
Патріярх і Кардинал
і Ієрархія Помісної Української
Католицької Церкви

Дано в Римі
При Патріяршому Соборі св. Софії
в день 40 мучеників, 9/22 березня 1982 року Божого

У духовій...

(Продовження зі стор. 2)

Синод вибрав кандидата на єпископа-помічника Патріярхові, у висліді чого Святіший Отець призначив цим помічником Архиєпископа-Митрополита Філядельфійського Мирослава Любачівського. Цим актом, — стверджує Блаженніший Отець, — визнано відкрито Апостольською Столицею канонічне існування нашої Церкви на рідних землях всупереч неканонічному насильно скликаному світською владою т. зв. Львівському Синодові з березня 1946 року. Апостольська Столиця якможна виразно заперечила леґальність цього псевдособору своїм актом забезпечення тяглости ієрархії Київсько-Галицької Митрополії.

Разом з тим Папа Іван Павло II відновив право нашої Церкви відбувати свої синоди для вибору кандидатів на єпископські престоли та вирішувати інші церковні справи. Такий синод з виборними та іншими аґендами відбувся, що є щасливим початком нашого синодального правління. Блаженніший добачує у цьому „незбагнений задум Божого промислу до востання древньої Церкви Києва, Галича і всієї Руси у вільній Україні".

Згадує наш Первоієрарх про свої зусилля від часу звільнення в 1963 році боронити терплячу Церкву на різних форумах, як також заходи для її завершення патріяршим устроєм. Патріярх був видінням усіх віруючих, в тому і тих на Україні. Сьогодні він вже є дійсністю, хоч ще не визнаною з — боку Папи і центрального церковного управління. „Але наш патріярхат існує! За ним вже 400 років змагань, за ним сім років дійсности, перед ним тільки визнання Апостольського Престолу".

Закликає наш Глава і Батько при цих досягненнях постояти і в майбутньому шанувати встановлений нами правопорядок. „Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-Галицького і всієї Руси, а в майбутньому — хай і безіменного чи невідомого. Прийде час, коли Всемогучий Господь пошле його нашій Церкві і об'явить його ім'я".

Батьківське наставлення

Згодом подає Патріярх Йосиф кілька важливих поучень і вказівок нашим людям, як повинні вони у це „врем'я люте" жити по-християнськи. Дуже кладе до серця усім заповідь християнської любови й усунення ненависти з-поміж себе. У любові ближнього треба виховати й теперішню молодь під безбожним режимом, який заповзявся виховувати молоді покоління у неправді і ненависті. Ми, як християнська громада, можемо молодим людям, спрагненим справжньої любови і братньої помочі, заімпонувати лиш тим, що будемо усувати з-поміж наших рядів усякі непорозуміння, незгоди і суперечки. Молодих людей може притягнути понад усе приклад справжнього християнського життя і добрі діла.

З любов'ю і вирозумінням належить ставитися також до тих наших братів, які „заломилися під погрозами і насильством та відпали від Католицької Церкви". За них треба молитися і допомогти їм відновити в собі віру. Немає сумніву, що це єдино правильне і християнське ставлення може створити так бажану атмосферу відновлення християнства у нашій батьківщині.

Звертається Патріярх до своїх вірних по той бік заслони також із закликом шанувати своїх духовних провідників — єпископів і священиків, які серед важких умов здійснюють свою душпастирську і освячаючу місію. Поряд з тим, треба заохочувати дітей до вибору цього важкого і разом з тим почесного покликання, яким є священство чи монаше служіння. Молитва понад усе допомагає переносити трудноці і тому закликає Патріярх до постійної молитви та до плекання звичаю навчати дітей молитви.

Водночас сповіщає Патріярх своїм вірним в Україні про те, що вільна частина українського народу готується врочисто відзначити грядучий ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України. Перераховує ті заходи, що їх робиться на Заході для вшанування великого ювілею, а зокрема, „щоб з нагоди святкувань Тисячоліття поставити перед увесь світ славну історію Києво-Галицького християнства, мартирологію нашої Церкви та сучасне її невідрадне положення, домагаючись повної свободи Церкви в Україні для її апостольської праці серед українського народу".

Хоч віруючі в Україні і катакомбна Українська Католицька Церква не можуть тепер включитися у підготову великого ювілею, проте запевняє Первоієрарх, Блаженніший Патріярх Йосиф, що вже тепер найкращим вкладом і свідченням мовчазної Церкви про наше тисячолітнє християнство є її терпіння і живучість. Цій Церкві передає Патріярх Йосиф низький поклін і привіт „Христос посеред нас" із запевненням святих молитов від усіх нас на поселеннях сущих.

Дійсно, сильне це послання своїм змістом і думками, справжнє батьківське слово своїм дітям, невмирущий заповіт нашого Патріярха Йосифа українському народові на рідних землях і в розсіянні. Слово, за яке сучасники і грядучі покоління будуть невимовно вдячні Блаженнішому Отцеві Йосифові,

Успіхи нашої молоді

Мгр Марія Юсько

Невелика українська громада в Геммонді, Інд., не залишається позаду інших громад зі своєю університетсько-професійною молоддю. Не тільки батьки, але й місцева громада радіє з приводу успіхів мгр Марії Юсько, яка успішно закінчила навчання у стейтову університеті Бол в Монсі, Інд., і одержала диплом маґістра розмовної патології і терапії.

Мгр М.Юсько народилася в 1957 році в Лідзбарку, Польща, та є дочкою Івана та Катарини (здому Кирпа) Юськів.

Початкову школу Едісон і середню Геммонд Гай закінчила у Геммонді. Університетську освіту дістала у місцевому Перду університету, відтак продовжувала у тому ж університеті в Лафаєті, Інд. а закінчила свої студії в Бол університеті в 1982 році. У цьому ж році почала працю в Методіст Гаспітал в Геррі, Інд.

Крім англомовних шкіл вона ще навчалася в Українознавчій Школі при катедрі св. Миколая в Чикаґо - Північ, котру закінчила з матуральним свідоцтвом, і в Осередку СУМ-А ім. Крут в Чікаґо - Південь, де так само перейшла всі іспитові ступні; так і належала до Танцювального Ансамблю при катедрі свв. Володимира й Ольги в Чикаґо - Північ під керівництвом хореографа Люба Цепинського. Вона добре володіє українською мовою.

Мгр Марія Юсько зі своєю родиною є членом — місцевого 107 Відділу УН-Союзу, та членом церковного хору - церкви св. Михаїла в Геммонді.

Микола Возняк

ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ НА 30-ТУ КОНВЕНЦІЮ УНС! ПАМ'ЯТАЙТЕ І ВИКОНАЙТЕ ВАШ ДЕЛЕҐАТСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК: ПРИДБАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ ТРАДИЦІЙНО „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС НА КОНВЕНЦІЇ БУДЕ СИЛЬНІШИЙ І ПЕРЕКОНЛИВІШИЙ, ЧИМ БІЛЬШОЮ КІЛЬКІСТЮ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗМОЖЕТЕ ЙОГО ПІДДЕРЖАТИ!

Автори нововиданих праць і видавництва книжок, якщо бажають мати в щоденнику поміщені безкоштовно вістки про їхні видання, а пізніше — рецензії на ці твори, повинні надсилати редакції „Свободи" по два рецензійні примірники таких новодруків. — Ред.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загроженим голодом, холодом і недугами братам і сестрам українцям у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, секретаря Вашого Відділу, або перешліть на адреси:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

М. Хоманчука переобрано на голову Округи УНС в Ню Йорку

Микола Хоманчук

Ню Йорк, Н. Й. (В. Л-ць). — В четвер, 1-го квітня ц.р., тут у приміщенні Українського Народного Дому в домівці ОДВУ, відбулись чергові Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу з участю 44-ох представників від Відділів, в першу чергу секретарів й інших членів управ, конвенційних делегатів та представників Головного Уряду УНС, під час яких головного радного Миколу Хоманчука було знову переобрано на голову Округи.

Крім нього до Управи були ще обрані: Михайло Юзенів і Евстахія Мілянич — заступники голови, Олена Гентіш — секретар, Василь Цюпа — касир, ред. Володимир Левенець і Марія Душник — пресові референти, Іван Пригода і Іван Хома — організаційна комісія, Стефанія Рудик і Степан Чума — імпрезові референти, Петро Шкафаровський, Настя Бродин — вільні члени. До Контрольної комісії ввійшли: Роман Крупка, Іван Яремчук і Григорій Полчій.

Збори формально відкрив голова Окружного Комітету М. Хоманчук і привітав в першу чергу головних урядовців — заступницю головного предсідника Марію Душник, головного організатора Василя Оріховського, головного радного д-ра Аскольда Лозинського, двох нових секретарів Зиновію Зарицьку і Романа Хоростину, присутніх членів та гостей. Вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять членів: св. п. Михайла Салдана, Андроніка Копистянського, інж. Гілярія Зарицького і Евстахія Манацького.

На пропозицію Олени Гентіш обрано тричленну президію в особах: мґр Іван Винник — голова, Е. Мілянич — заступниця голови і М. Юзенів — секретар. До почесної президії запрошено усіх згаданих головних урядовців і почесного члена УНС Йосипа Лисогора, який вміжчасі увійшов на залю. Обрано також Номінаційну комісію в особах: Степан Чума, Іван Пригода і Іван Яремчук.

Протокол з минулорічних Загальних зборів відчитав секретар М. Юзенів, після чого коротко звітували члени Окружного Комітету, зокрема голова М. Хоманчук і касир Василь Цюпа. Голова відмітив, корисну співпрацю відділів з Окружним комітетом, але звітовий рік був тяжким роком для Округи під організаційним оглядом. Вдалося зорганізувати тільки 186 нових членів, отже виконано квоту тільки на 53 відсотки. Загальні втрати членства, згідно з інформаціями головного організатора В. Оріховського становили 198 членів. Крім того, голова сповняв репрезентаційні завдання у відділах УНС і сусідніх округах. Округа займалася також влаштуванням концерту співака соліста Варшавської опери Володимира Денисенка. У заключенні свого звіту М. Хоманчук закликав до спільних організаційних зусиль, бо тільки спільними зусиллями можна здобувати успіхи. Він висловив надію, що існуюча в українській спільноті криза закінчиться без шкоди для установ і організацій.

Касир В. Цюпа повідомив, що в касі Окружного Комітету було по стороні приходів 675,20 долярів, по стороні розходів 133,20; сальдо на день Зборів становить 541,69 долярів. Голова Контрольної комісії Р. Крупка ствердив, що тільки три відділи на усіх 34 заплатили свої вкладки до Округи. В дискусії над звітами забирали голос: З. Зарицька І. Пригода, В. Шпачинський, Н. Хоманчук та інші.

Присутні члени Головного Уряду, а зокрема М. Душник і В. Оріховський, трималися стисло союзових тем і не входили у контроверсійні справи. Перша дякувала жінкам організаторам за приєднування членів, заохочувала членів посилати своїх дітей на різнородні курси на Союзівку, збільшити братську активність; другий вітав нових секретарів — З. Зарицьку, Р. Хоростину і М. Заліпського і подав прізвища тих секретарів та організаторів, які здобули нових членів. Делегатів просив приготовлятися до 30-ої Конвенції УНС, яка, як відомо, відбуватиметься в Рочестері в тижні від 24-29-го травня ц. р. Подякувала управі Округи за співпрацю і побажав членам веселих свят з нагоди Великодня.

Головний радний д-р А. Лозинський інформував про становище конференції братських союзів до справи активности і організаційного росту і ствердив, не називаючи джерел, що УН-Союз від піттсбурзької до цієї Конвенції втратив майже 4,000 членів. Почесний член УНС Й. Лисогір заявив, що в загальному членство УНС дорожить своєю установою, турбується її долею, журиться недотягненнями. УНС, на думку Й. Лисогора, є базою для громади і ця база повинна бути здоровою, активною і сильною. Він дорікав виданням УНС, що вони відносно мало місця присвячують інформаціям про УНС.

Присутні члени, як звичайно, з великим зацікавленням вислухали інформацій головних урядовців і були вдячні, що вони загостили на Збори Округи. Деякі члени домагалися, щоб збірка пожертв для українців в Польщі була більше скоординованою, інші дораджували головному організаторові влаштувати курс секретарів на Союзівці. Звертали увагу на новоприбулих українців з Польщі, які при доброму підході можуть стати новими проспектами на членів УНС.

Вичерпавши програму і попросивши до короткого заключного слова новообраного голову М Хоманчука, голова президії мґр І. Винник закрив формально ці Збори. Розмови продовжувались при традиційній вже перекусці, якою гостила Округа усіх присутніх.

КУРС В УКУ

Рим, Італія. — В днях від 1-го до 31-го липня ц.р., тут в Українському Католицькому Університеті відбудеться другий курс „Постійного Дияконату" як продовження подібного курсу з минулого року. Зголошуватись можуть курсанти з минулого року і теж нові. Стипендію на курс оплачує Патріярший Фонд. Реченець зголошень — до 10-го травня. По зголошенні кандидат одержить повідомлення про прийняття. Новим кандидатам слід долучити до свого зголошення життєпис, метрику хрищення і миропомазання, свідоцтва про свої студії і поручення пароха. Зголошення слід слати на адресу: St. Clement Ukrainian Catholic University, Via di Boccea, 478 — 00166, Rome, Italy.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗСА не виключають...

(Продовження зі стор. 1)

відплати була, є і ще на довго залишиться вирішним засобом стримування Москви від такого кроку. Совєтський Союз має велику перевагу в звичайній зброї і він її матиме, бо західні країни не хочуть зв'язувати великої кількости своєї молоді у військових рядах, про що зовсім не дбає Москва. І коли б Захід і ЗСА зреклися першого атомового відплатного удару на випадок совєтської агресії, Совєтський Союз мав би розв'язані руки до започаткування війни з усіми виглядами виграти її. На випадок совєтського нападу на західньоевропейські країни, европейські країни і ЗСА відповідять в першу чергу своїми всіми звичайними збройними силами, залишаючи за собою право рішити чи і як вжити атомову зброю для відбиття совєтського нападу.

Одначе, як сказав Гейг, „така загроза масової відплати вистачала б, як довго Совєтський Союз не міг би відповісти таким самим спо собом. З хвилиною, коли совєтський нуклеарний арсенал зріс, така загроза перестала бути переконливою. Тому ЗСА і Захід не мають іншого вибору, як підносити своє атомове збросння й утримувати його принаймні на рівні совєтського, щоб таким чином не допустити до совєтської аґресії. І тому ЗСА в ніякому разі не можуть погодитися на заморожения теперішнього стану нуклеарних зброєнь, коли Москва здобула перевагу й може шантажувати вільний світ і змушувати його до відступу.

Гейг так сформулював цілі й методи американської політики і політики країн Заходу та взагалі вільного світу: „Ми шукаємо засобів для зменшення небезпеки війни та для створення тривалого воєнного балянсу на нижчому рівні риску й зусиль. Роблячи це тепер, ми можемо бути в стані витворити почуття взаємного довір'я і співпраці, пропонуючи на завтра підстави для ще більш амбітних кроків".

„І ось Я живу..."

(Закінчення зі стор. 1)

(Закінчення зі стор. 1)

Ісус володіє! Історія світу для тих, які дивляться на неї очима часописів, видається дуже заплутаним клубком, якого ніхто не в силі розв'язати. Чим дальше, тим більше буде вона такою, але свідомі християни на все це дивляться іншими очима. Ми у всьому цьому вирі бачимо сліди нашого вивищеного Спасителя. Чи це буде постання Ізраїльської держави, чи великодержавних коаліцій, ми у всьому цьому бачимо тільки руку нашого Господа, Який має ключі пекла і смерти, а так само й керівництво світом у Своїх руках. Нашим обов'язком є відкривати людям очі на те, що Бог все ж таки зі Своїм володінням прийде до Своєї відвічної мети.

Ісус тріюмфує! Слово Боже, яке ми подали на початку, взяте з Об'явлення апостола Івана. Один визначний богослов, як познаки кінця нашого періоду історії та скорого приходу Христа в славі, подав такі прояви: 1) Сьогоднішній надзвичайний зріст винаходів для демонічних цілей. Ми зауважуємо, як задля своїх цілей опанування світу, кожен із співсуперників не перебирає ніякими засобами; 2) сьогодні вже все не має льокального, тільки гльобальний характер. Це відноситься не тільки до господарського, але й до церковного життя; 3) цілий теперішній розвиток у постанні Ізраїльської держави; 4) спроби на Заході та Сході будувати рай на землі без Христа. Тут ми маємо нести світові вістку, що „Перейде панування над світом до Господа нашого та до Христа Його. Він зацарює на вічні віки" (Об'явл. 11,15). Доля людства й нашого народу є в Його руках.

Нехай ця свідомість кріпить нас у дальшій нашій життєвій мандрівці і змаганнях. З нагоди свята Великодня пересилаємо всьому нашому українському народові та нашій евангельській спільноті щире й радісне привітання: Христос Воскрес! Ісус живе! Ісус переможе! Ісус володіє! Ісус тріюмфує!

За Голову Управи УЄО в Па:
Володимир Багрій, президент
Паст. Володимир Боровський, екзекутивний секретар

Великдень, *1982* року

Д-Р І. ФЛИС ПЕРЕОБРАНИЙ ДО ЕКЗЕКУТИВИ БРАТСЬКОГО КОНҐРЕСУ НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ

Під час зборів (зліва): д-р Іван Флис, В.Перрі Лофтис і Марія Душник.

Ню Йорк, Н.Й. — У вівторок, 16-го березня ц.р., відбулися тут 81-ші збори Братського Конґресу Нюйоркського стейту в готелі Ню Йорк Статлер, у яких взяли участь 32 делеґати від 19-ох організацій і 113 гостей. На зборах д-р Іван Флис, головний предсідник УНС, був переобраний до екзекутиви того ж Братського Конґресу.

Під час зборів продисковано ряд різних справ відносно важливих аспектів забезпечення. Головними доповідачами були кваліфіковані спеціялісти з ділянок братської активности і забезпечення.

Від УНС в зборах взяли участь заступниця головного предсідника УНС Марія Душник і головний радний д-р Аскольд Лозинський як делеґати, як теж головний предсідник УНС д-р І.Флис, головний касир УНС Уляна Дячук, головний радний Микола Хоманчук та почесний член Головного Уряду УНС д-р Ярослав Падох. М.Душник і д-р Я.Падох — це колишні президенти цього Братського Конґресу.

Збори відкрив і ними проводив В. Перрі Лофтис, президент Конгресу на роки 1981-82. Сопрано Любі Грегус відспівала американський національний гимн, після чого були привіти від представників братських конгресів з Ню Джерзі і Пенсильванії.

Головним промовцем був Алвин С.Іглов, з фірми Коппелмен і Іґлов, якого представив В.Лофтис. Промовець не тільки подав ряд практичних порад і вказівок, але також дав пересторогу, яку забезпеченеві організації повинні взяти під увагу. Він зацитував статтю із журналу „Фратернал Монітор" з 1980 року, в якій сказано, що протягом 1980-их років щонайменше одна третя забезпеченевих організацій в Америці перестане існувати, не зважаючи на те, що вони виказують постійний зріст у фінансах. Одначе їх членство спадає постепенно, як спадає також число відділів і грамот. Промовець також подав дефініцію забезпеченевого товариства: „Це є організація, члени якої працюють разом для осягнення вартісної мети і які зібралися разом для цієї самої мети, дбаючи один про другого, помагаючи один другому і змагаючи до підтримки спільної справи. Їх праця в тому самому часі є корисною і має братський характер тому, що вони змагають для поліпшення життя... ".

Ці сиґнали перестороги слід серйозно взяти під увагу. Річ зрозуміла, що певні фонди мусять бути до розпорядимости братських організацій для різного роду програм і імпрез, бо в противному разі Податковий уряд відбере від них привілеї звільнення від податків, тобто, якщо братські забезпеченеві організації не будуть придержуватися вище згаданої дефініції.

В першу чергу ходить про продовження і життєздатність системи братських забезпеченевих організацій. Для осягнення цеї мети братська організація мусить подбати про вишколення персоналу для продажу братського забезпечення. Далі, є конечним поновно з'ясувати цілі братських організацій, а для осягнення визначеної мети треба вишколених секретарів, організаторів і продавців забезпечення. Також необхідним є посилити діяльність відділів, поліпшити і поповнити грамоти та видавати нові грамоти.

А.Іглов закінчив свою промову закликом до братських організацій до більшого розголошення та реклями не тільки забезпечення, але також своїх основних братських завдань.

Другим промовцем був Джим Бриджес, який подав характеристику громадської праці своєї організації (Вудмен оф ди Ворлд", після чого відбувся панель на тему „Принимання на працю, вишкіл і можливості".

Під час обіду промовляв Алберт Б. Люіс, голова департаменту забезпечення Нюйоркського стейту, який говорив про фінансові труднощі братських організацій. Вступну молитву виголосив о. Дж. Торок, представник словацького католицького „Сокола".

На пополудневій сесії промовляв Стенлі Г. Фричински, президент Фундації „Деборах", який говорив між іншим про недавнє безкоштовне лікування чотирьох дітей з Польщі.

Після звітів були вибори нової екзекутиви, що її очолив Доналд В. МекКлоскі, представник „Роял Арканум". Інсталяцію нового уряду перевів А.Джан Плонскі, представник „Роял Арканум". Збори закінчено відспіванням „Боже,благослови Америку".

РЕЗОЛЮЦІЇ

Загальних зборів Відділу УККА у Філядельфії, які відбулися 27-го березня 1982 року

1. Учасники Загальних зборів Відділу УККА у Філядельфії в числі 272 (215 індивідуальних платників і 57 делеґатів організацій), уповноважених до голосування представників організацій і платників національного датку, вітають Блаженнішого Патріярха Йсифа з його 90-літнім ювілеєм, вітають Блаженнішого Митрополита Мстислава, вітають Високопреосвященнішого Митрополита Стефана Сулика і Преосвященнішого Владику Кир Роберта та Провід Українських Євангельських Церков. Учасники Зборів вітають Президію СКВУ, очолену мґром Іваном Базарком.

2. Учасники Зборів висловлюють турботу з приводу давніх і нових жорстоких переслідувань в поневоленій Україні з боку ворога-окупанта, особливо гостро протестують проти нових термінів засудів, встановлених після відбуття попереднього засуду, і вирішують подати ці факти до відома відповідних чинників в ЗСА і ОН та їх комісіям. Учасники Зборів протестують проти тотального переслідування Української Гельсінкської Групи в Україні. Учасники Зборів вповні підтримують визвольну боротьбу за повне визволення України.

3. Учасники Зборів вповні підтримують заходи організацій, які постійно дбають про оборону українських в'язнів сумління в СССР, зокрема працю Комітету Оборони Національних і Людських Прав в Україні, а також тих, що дбають про добре українське ім'я, а саме працю Ліґи проти знеславлення українського імени. Учасники Зборів підтримують допомогові акції ЗУАДК-у — висилання допомоги переслідуваним в Україні, потребуючим землякам в Польщі та в Південній Америці.

4. Учасники Зборів підтримують освітню, видавничу й дослідчу діяльність наших академічних і наукових установ на терені Філядельфії: Український Католицький Університет, Менор Джуніор коледж, Академію Св. Василія Великого, парафіяльні й українознавчі школи, Музичний Інститут, Мистецьку Студію, Осередок НТШ та клітину Української Американської Асоціяції Українських Університетських Професорів; рівночасно учасники підтримують діяльність Українського Товариства Інженерів і Українського Лікарського Товариства, наші професійні об'єднання.

5. Учасники Зборів уважають потрібним плекати всі прояви українського культурного життя, зокрема участь молоді в культурному житті, в тому підтримувати працю Театральної Студії Молоді у Філядельфії. Учасники Зборів підтримують Український Освітньо-Культурний Центр, що стимулює цю працю, і закликають українську громаду до посиленої матеріяльної підтримки УОКЦентру.

6. Учасники Зборів підтримують конструктивну діяльність усіх громадських, загальних і жіночих установ, спортових (УСО „Тризуб") та молодечих організацій, що основують свою працю на загальнонаціональних громадських принципах і дбають про збереження національної ідентичности нашої дітвори і молоді.

7. Учасники Зборів підтримують українські братерські союзи і їх громадську і видавничу працю, зокрема підтримують діяльність Українського Народного Союзу, який підготовляється до своєї 30-ої Конвенції, яка відбудеться від 24-го до 29 -го травня 1982 року в Рочестері, Н.Й. Вітаємо Український Народний Союз з цієї нагоди з його успіхами.

8. Учасники Зборів дуже затурбовані тим, що від попередніх Зборів Відділу УККА в Філядельфії 17-го травня 1981 року досі не наладнано справи проводу Централі УККА; цю загальну надрядну установу дальше очолює одне політичне середовище, почавши від XIII Конґресу, і тим самим дальше тривають усі ті перешкоди і перепони до загального гармонійного і творчого громадського життя. Учасники Зборів болють над таким станом, домагаються категорично від теперішньої Екзекутиви УККА поробити конструктивні заходи і перетворити теперішній односторонній провід на загальногромадську Централю, організацію організацій, у співпраці і порозумінні з Комітетом за Правопорядок в УККА, що було б згідне з принципами встановленими перед 40-ка роками при основуванні УККА. Учасники Зборів уважають такі переміни конечністю в загальнонаціональних інтересах, в обличчі різних подій і всього підневільного стану в Україні, окупованій кремлівською шовіністичною клікою. Учасники Зборів переконані, що українська рація стану вимагає негайних поступок одного політичного середовища на терені УККА ради добра української справи.

9. Поки ці зміни будуть проведені на вимогу української патріотичної громади, учасники Зборів закликають до діяльної й наполегливої та конструктивної праці всі організації на терені Філядельфії і активних наших громадян, що жертвенно працюють у своїх загальних громадських, комбатантських, жіночих, професійних, академічних, мистецьких і молодечих організаціях. Пам'ятаймо, що цією нашою настановою ми вповні пошануємо намагання і заклики найвищих церковних і світських чинників у діяспорі — наших владик обох Церков і Світового Конґресу Вільних Українців.

Резолюційна Комісія

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.СІЧ" ВІДБУЛО 58-МІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

У суботу, 20 березня ц.р., у власному приміщенні відбулися 58-мі зчерги річні Загальні збори УСВТ „Ч. Січ", цього під сучасну пору найбільш активного Товариства в східніх ЗСА. Збори відкрив голова М.Стебельський, який попросив присутніх вшанувати хвилиною мовчанки померлого в діловому році члена-засновника і першого секретаря Т-ва Лева Муляра.

Згідно з порядком дня Збори вибрали президію у складі: Л.Рудзінський - голова, М.Голінатий - заступник, і інж. О.Сташків - секретар. В дальшому ході нарад Збори заслухали обширні звіти уступаючої Управи, що їх по черзі подали голова М.Стебельський, заступники й керівники секцій: спортової мґр І.Хамуляк; господарської і пресової референтури - О.Твардовський, фінансового Т-ва Д.Бобеляка; спортової секції — Н. Бакун. За Контрольну комісію звітував П.Семенюк, а за Товариський Суд — Р.Лапичак. Звітодавці подали факти з великої активности окремих ланок: копаного м'яча, в якій добре зорганізовані чотири дружини, разом коло 100 осіб, у великій більшості юнацтво й доріст, що їх дбайливими провідниками і тренерами є: А.Охрименко (І-ша дружина), А.Ґбур (юнацька) Б. Кравчук (учнівська) Б.Іванків (новацька). Кожна з цих дружин в діловому році здобула в своїх дивізіях або в українських турнірах кращі місця. На протязі зимових місяців усі виступали в турнірах у закритих залях.

У відбиванковій ланці були активні три групи, дві дружини — жіноча й чоловіча — виступали в турнірах відбиванкової Федерації ЗСА, і здобули ряд чолових місць і трофеї першунів. Кращі місця ці дружини в першенствах УСЦАК-Схід, УСЦАК та інших українських турнірах. Провідниками чоловічої дружини були Н.Паславський і д-р Т.Гунчак, жіночої — Соня Моравська. Провідницею жіночої групи ветеранок була Л. Лапичак. Опікувався ланкою О.Твардовський. Поважних успіхів добилися тенісисти „Ч.Січі", що і в цьому році домінували в першенствах УСЦАК, та здобули лаври чемпіонів (ок) в інших українських і американських турнірах. Значних успіхів і в цьому сезоні добилися змагунки й змагуни плавацької ланки, з яких вже конкурують збірні наших молодечих організацій в першенствах УСЦАК. Окремі змагуни ланки здобули добрі успіхи також і в американських змаганнях. Провідником ланки був д-р Р.Слиж. Діяльною була ґольфова ланка під проводом адв. М.Олесницького.

З черговим успіхом проведено вдванадцяте Спортову Школу на оселі УБС „Верховина", керівниками якої були М.Стебельський і О.Твардовський. Пресова референтура видала 18-те зчерги число журналу „Наш Спорт".

На господарському відтинку пороблено поважні направи Дому, продано публічну ліцензію бари, з якою в останніх кількох роках були поважні клопоти.

Окремі звітодавці відмітили труднощі із спортововиховною працею у зв'язку з браком власних спортових об'єктів. Тому Управа невпинно розшукувала для можливого купна іншої посілости. Згідно із фінансовими звітами, спортова активність коштувала Т-ву 39,148.29 долярів (ведення Спортової Школи коло 19,000 дол., витрати ланки копаного м'яча, коло 9,000 дол., ланка відбиванки коло 5,000 дол., інші ланки коло 1,000 дол., журнал „Наш Спорт" коло 3,000 дол. тощо. Ці суми розходів покрили приходи зі збірок коляди, розвагових імпрез, членські вкладки, добровольні пожертви від Братських Союзів, Самопомочі, Кредитівки, симпатиків, професіоналістів і бизнесменів.

Після звітів Контрольної комісії і Товариського Суду та уділення уступаючій Управі абсолюторії, Збори вибрали нову Управу в такому складі: М.Стебельський — голова, О.Твардовський — перший заступник, Люба Лапичак — друга заступниця, О.Труш — секретар, Д. Бобеляк — фінансовий секретар Т-ва, Надя Бакун — фінансова секретарка спортової секції, І. Ілемський — касир, Я. Шмотолоха — організаційний, О. Напора і Христя Ролянд — імпрезові, члени заступники: В. Клапіщак, Ю.Королевич, Є. Чижович, О. Твардовський - пресовий, В. Боднар - пресовий англомовний, І. Ориняк і М. Сергіїв - референти зовнішніх зв'язків, Тася Сергіїв і Тамара Шмотолоха — жіноча секція, П. Семенюк і І. Калинович — управителі посілости, А.Охрименко, Б. Кравчук, А. Ґбур, Б. Іванків і Р. Презимірський — провідники дружин копаного м'яча, Н. Паславський — провідник чоловічої відбиванки, Соня Моравська — провідниця жіночої відбиванки, Л. Лапичак — провідниця жіночої відбиванки-ветеранок. Б. Кучинський — теніс, д-р Р. Слиж — плавання, адв. Н. Олесницький — провідник ланки ґольфа; мґр І. Хамуляк, О. Сташків, М. Якимів — Контрольна комісія, Р. Лапичак, Л. Рудзинський, д-р Є. Перейма — Товариський Суд.

ЗМІНИ ЦІН ЗА ОГОЛОШЕННЯ

у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріялів, Адміністрація „Свободи" є **ЗМУШЕНА** піднести ціни оголошень, які будуть обов'язувати з днем 1-го квітня 1982 р., а саме:

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... $ 6.00

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) $10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по .... $10.00 за кожний інч.

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту -------- $ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти -------- $10.00
Фоторепродукція на три шпальти -------- $12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки -------- $ 6.00

1 інч через одну шпальту —
за праватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) -------- $10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень **НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ**, тільки у наглих випадках.